

РЕШЕНИЕ

№ 15

гр. София, 04.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7412** по описа за **2021** година докладвано от съдия Христо Минев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл. 63, ал.1, изр. последно от ЗАНН. Образувано е по касационна жалба, подадена от началника на Гранично полицейско управление – С. към Регионална дирекция „Гранична полиция – Аерогари“ при Главна дирекция „Гранична полиция“ - МВР срещу решение № 20147005 от 28.06.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 111 – ти състав, постановено по НАХД № 4179/2021г.

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност на решението, като постановено при съществени процесуални нарушения, нарушение на материалния закон и необоснованост. Сочи се, че безспорно е установено извършеното нарушение. Административнонаказващият орган няма задължение да посочва нормативните документи, въз основа на които се издава виза. Правилна е квалификацията на нарушението и приложението на материалния закон. Не е взето предвид, че нашата страна не е член на Ш. пространство. Моли съда за отмяна на постановеното решение и потвърждение на НП. Претендира присъждането на разноски за двете съдебни инстанции и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Ответникът - Авиокомпания „Б. ЕР“, редовно призован, не се представлява. По делото е постъпил писмен отговор на касационна жалба, в който същата се оспорва като

неоснователна. Излага подробни съждения в подкрепа на своята позиция. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила като законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Със съдебно решение № 20147005 от 28.06.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 111 – ти състав, постановено по НАХД № 4179/2021г. е ОТМЕНИЛ наказателно постановление /НП/ № 17/02.03.2021г., издадено от началник на ГПУ – С. към РДГП-АЕРОГАРИ- ГДГП -МВР, с което на Авиокомпания „Б. ЕР” ЕИК[ЕИК], на основание чл. 51 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева за извършено нарушение на чл. 20, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя М. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че в хода на административно-наказателното производство са били допуснати съществени процесуални нарушения, с които се нарушава правото на защита на санкционираното лице. СРС е констатирал, че актът за установяване на административните нарушения /АУАН/ и НП са издадени при нарушения на чл. 42, ал.1, т.5 и чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 93-ти състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

При извършена проверка на основание Заповед 8121з-378/06.04.2020г. на министъра на вътрешните работи са били определени контролни органи, длъжностни лица от ГДНП .

По делото не се спори описаната от СРС фактическа обстановка. Не се спори факта, че с акт за установяване на административно нарушение № 16/16.02 2021г. на командир на отделение при към ГКПП- Аерогара С. е установено, че на 28.01.2020г. около 15:00 часа при осъществяване на гранична проверка на пристигащи пътници с

полет FB 432 от П., след като е бил длъжен да провери документите за пътуване преди да извърши услугата по превозване на лицето Li H., [дата на раждане], гражданин на Китайска народна република, превозвачът авиокомпания „Б. ЕР“ го е превозил до Република България без валидна виза или разрешение за пребиваване като е издал превозни документи – билет и бордна карта. В акта е посочено, че с горното превозвачът е нарушил чл.20, ал.1, т.1 вр. с чл.19, ал.1, т.1 от ЗЧРБ.

Въз основа на акта е издадено атакуваното наказателно постановление № 17/02.03.2021г. на Началник ГПУ – С. към РДГП – Аерогари – ГДГП – МВР, с което на авиокомпания „Б. ЕР“ на основание чл.53 от ЗАНН и чл.51 от ЗЧРБ е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 000 /две хиляди/ лева за нарушение на чл.20, ал.1, т.1, във вр. с чл.19, ал.1, т.1 от ЗЧРБ. В наказателното постановление към фактическото описание на нарушението, съдържащо се в АУАН, са допълнени следните обстоятелства, а именно, че граничната проверка е извършена на посочената дата в [населено място], на ГКПП – Аерогара С., като по този начин е очертано мястото на нарушението, като към данните на лицето Li H. - гражданин на Китай, е посочен паспорт № EA0822626, издаден на 18.04.2017г. Нарушението, за което на превозвача е ангажирана административно-наказателна отговорност с издаденото наказателно постановление, е описано по следния начин – „същият е превозен до Република България без валидна виза или разрешение за пребиваване, като е издала билет и бордна карта на пътника и го е превозила до Република България, без лицето да отговаря на изискванията на чл.8, ал.1 от ЗЧРБ, с което е нарушила чл.20, ал.1, т.1 във вр. с чл.19, ал.1, т.1 от ЗЧРБ.

Изложената фактическа обстановка безспорно се установява от събраните в хода на настоящото производство гласни и писмени доказателства.

АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съгласно разпоредбата на чл.53, ал.1 и ал.2 от ЗЧРБ. Както при съставянето на АУНА, така при издаване на атакуваното НП, видно от съдържанието им, за спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН.

В обстоятелствената част на АУАН и на НП е посочено, че превозвачът не е установил наличие на валидна виза за Република България за превозвания китайски гражданин, както и че такава виза се изисква съгласно Регламент (ЕС) 2016/399. АУАН и НП съдържат подробно описание на нарушението и на обстоятелствата, при които то е извършено, така, че става ясно по недвусмислен начин за какво точно е ангажирана отговорността на [фирма]. Следователно неправилен е изводът на районния съд, че са нарушени императивните изисквания на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, с което не е предоставена възможност на нарушителя да узнае какви свои задължения не е изпълнил и да организира адекватно правото си на защита. С оглед изложеното обстоятелство, че в НП не е посочена конкретна разпоредба от Регламент (ЕО) № 539/2001г., въвеждаща изискване за виза при преминаване на външните граници на държавите – членки от страни, изброени в списъка в Приложение 1, не е довело до ограничаване правото на защита на [фирма], следователно не е допуснато приетото от първостепенния съд процесуално нарушение от категорията на съществените, което да обуслови отмяна на наказателното постановление като незаконосъобразно на

самостоятелно основание.

По делото не е спорно, а и се установява от събраните доказателства, че [фирма] с бездействието си да установи налице ли е валидна българска виза, издадена на Li H. или на разрешение за пребиваване на територията на страната за китайския граждани, е нарушило чл.20, ал.1, т.1 от ЗЧРБ. За това нарушение дружеството е санкционирано на основание чл.51 от ЗЧРБ. Като е наложил имуществена санкция в предвидения в закона минимум, съобразно тежестта на конкретното нарушение, административнонаказващият орган е ангажирал законосъобразно отговорността на дружеството, при правилно приложение на закона.

С оглед изложеното Решението на СРС следва да бъде отменено, а процесното НП потвърдено.

С оглед изхода на делото и във връзка с чл.63, ал.3-5 от ЗАНН, искането на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева за всяка съдебна инстанция- общо 200лева, съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал.2, предл първо и второ АПК, вр. С чл. 63 ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София - град, XIII касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 20147005 от 28.06.2021г., постановено по НАХД № 4179 /2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 111- ти състав, с което е отменено НП № 17/02.03.2021г., издадено от началник на ГПУ – С. към РДГП-АЕРОГАРИ - ГДГП –МВР.

ПОТВЪРЖДАВА НП № 17/02.03.2021г., издадено от началник на ГПУ – С. към РДГП-АЕРОГАРИ - ГДГП – МВР, с което на Авиокомпания „Б. ЕР” ЕИК[ЕИК], на основание чл. 51 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева за извършено нарушение на чл. 20, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ.

ОСЪЖДА Авиокомпания „Б. ЕР” ЕИК[ЕИК] да заплати на ГПУ – С. към РДГП-АЕРОГАРИ - ГДГП – МВР, сумата от 200.00лева за присъденото юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.